

Atraktivní vojáček, či nemilosrdný dozorce?

Ale ale, kdopak se nám tu dnes objevil v Miletíně?

Asi si myslíte, že jelikož si naši plantážníci životem ještě moc neprošli, tak že s nimi bude zacházeno velice opatrně. Hlavně, aby se moc nepředřeli, že?

Kdepak kdepak.

Vstávat a cvičit! Dnes ráno totiž do tábora spolu s Rychlými šípy zavítal i jejich kamarád, Ludvík Cimburek, řečený Cimba, člen aktivních záloh armády ČR. Ten jim hned po východu slunce nařídil nandat si tenisky a kraťasy a proháněl je po táboře s neskutečným elánem. Děti se později pustily do snídane tak, že z ní nezbyl ani plátek šunky. To však nebylo všechno, co si pro ně Cimby Cimba připravil. Plantážníci prošli takzvaným "Army testem". Nebudu zabíhat do podrobností, ale když naše redakce viděla, čím vším si oni museli projít, tak jsme:

1. Šli pográtulovat každému, kdo vydržel více než 5 sekund ve shybu na hrazdě.
2. Obdivovali každého, kdo neodpadl při 12-minutovém běhu na slunci, za hlasitého pískání Cimbovy armádní píšťalky a jeho neustálého pokřikování: „Neflákáme se!! Jedem jedem!!“
3. Schovali se do lesa, aby si pro nás Cimba nepřišel taky a nedonutil nás před ním dřepovat čelem ke zdi. „20 cm od zdi a ani o krapet více, jinak dostáváte za 4, bažanti!“

Žádné ztráty našťěstí nebyly. Všichni plantážníci do toho dali vše, a proto si také zasloužili odměnu od Cimby v podobě náramků a dárkových taštiček. Následně se všichni společně vyfotili a dali sbohem Cimbovi. Budeme věřit, že to *sbohem* bylo lítostné, a že se děti v duchu neradovaly, že je nikdo nenutí do sedů lehů. Opravdu nám mužný Cimba bude chybět.

Aby toho nebylo málo, poté co náš milovaný Cimba odjel, plantážníci opět začali plnit zvoleného bobříka. I přesto, že byli vyřizení po dnešním výcviku, splnili bobříky na jedničku a ještě odehráli pár zápasů v ringu a fotbale.

BRAVO, PLANTÁŽNÍCI, BRAVO!!!

-Majda x

Army den z pohledu vedoucího

Dnešní ráno a dopoledne jsme věnovali „army testu“. Ludvík „Cimba“ Cimburek si pro naše děti připravil několik disciplín včetně hrazdy, sed lehů, kliků, běhů a dřepů...

To bychom nebyli dospěláci, abychom do toho neskočili po hlavě!

Teď ale budu mluvit ze svého pohledu. Musím přiznat, že se trochu stydím. Celý můj červený oddíl nosí na ruce černý náramek a jejich dospělý plantážník nic!

Ale od začátku...

Jméno/přezdívka, datum narození a věk...EJHLE...co mé oči nevidí. Jako jediná se svým věkem mám nejtěžší normy na všechny DISCIPLÍNY, jej vlastně DISCIPLÍNY!

Ještě vlastně Ondra a Ondra, kteří spadají do stejné věkové skupiny, ale jsou to statní hoši a srovnávat se s nimi, či alespoň se k nim přiblížit, moc nešlo...

Výdrž ve shybu pro mě byla nejvíce náročná a abych pravdu řekla, sotva jsem se do shybu dostala, už jsem stála na pevné zemi. Po této rychlé akci jsem popošla na leh sed. Minuta, jedna jediná minuta, ani o vteřinu navíc! Tady se mi lehce zadařilo, a podle tabulky jsem se

dostala na známku 3. Dobře, to by šlo.

Hmmm...Dalším úkolem byl předklon, ruce až na zem. MÁM TO, první věc, která se mi překvapivě povedla. Předposlední část byla dřep u zdi. To je má specialita a všichni to na táboře ví. Nebyl problém. Jistá v kramflecích si stoupám ke zdi a za zvuku svých křupajících kolen dělám 15 dřepů během chvilky. Hodiny tikají, z kuchyně se valí lahodná vůně oběda. Děti zvoní ešusy a usedají k dobrému jídlu. Mezitím jsme se vydali na hřiště, 12 minut běháme okruh 130 metrů. Mrknu do tabulky a? Na 1 2550 metrů, to máme 19 koleček a kousek. Noo... a co 2, ta mi teda bude asi taky stačit... jo tak 2300 metrů? Zadávám do kalkulačky.. $2300:130=17,6$. Po kouknutí na „ovál“ a rychlém popřemýšlení se podívám na poslední možnou známku, kterou mohu dostat. Na 3 mi stačí 2100 metrů, tedy 16 koleček. No nic, po pátém kolečku přestávám počítat, a soustředím se jen na to, jak nohy kmitají a kdy uslyším líbezný zvuk píšťalky. Konec, počítáme! Joook... ani 1, ani 2, něco okolo 17 koleček v kapse, a trojka to jistí. 😊

Nakonec předání diplomů, gratulace a poděkování.

Bylo to fajn! NAZDAR ZDAR!

-Eliška

**Biologové
jsou u
vytržení!
Objevil se
plaz, který
posune
naši vědu
na úplně
novou
úroveň!**

Máme za sebou další perný den. Počasí v okolí Miletína je slunečné a horké. Obloha je jasná, nebe blankytně modré. Rtuť na teploměru se vyšplhala na neskutečných 33°C. Louky i meze jsou prohřáté a sezóně borůvek už definitivně odzvonilo. A právě takové počasí je ideální proto, aby ze svých úkrytů vylezli malí a zajímaví živočichové. Místní obyvatelé přišli s tím, že v okolí Miletínských Lázní spatřili unikátní druh ještěrek. Tzv. mrštné ještěrky se vyhřívající na kamenitých cestách, i mechových polštářích v lese. Jsou to tvorové na první pohled nenápadní, ale po bližším pozorování zjistíte, že jsou to zvířata pozoruhodná, a rozhodně stojí za prozkoumání. Mají nejenom hbitá tělíčka, ale i bystré hlavy. Jejich charakterové vlastnosti jsou obdivuhodné. Můžete je spatřit jednotlivé, v menších skupinkách, ale i v počtu 13ti kusů!! Jsou mezi nimi samičky i samečkové. Chovají se k sobě mírumilovně a drží při sobě. Živí se vším, co zrovna najdou, ale evidentně jim to svědčí. Jsou dobří plavci a nebojí se žádné výzvy. Věřím, že je budeme potkávat i nadále, a že se nezařadí mezi ohrožené druhy.

Tolik od zuřivého reportéra z okolí miletínských plání.

-Sašenka

!SPORTOVNÍ OKÉNKO!

Sportem ku zdraví! To je heslo, kterým se řídí i naši plantážníci. Dnešní porce zdraví byla opravdu vydatná. Po dopolední „náloži“ v armádním duchu následovaly turnaje oddílů ve fotbale a ringu. Výkony úcty hodné, ale vítěz může být jenom jeden! Tentokrát v obou sportech vyhrál vytrvalý tým zelených, Mrštné ještěrky.

Sportu zdar!

Několik výpovědí přímo od účastníku turnaje:

„Moc jsme se snažili, akorát poslední zápas jsme prohráli. Střídali jsme strany. Bylo to fajn.“

Emička D.

“Dnešní den byl zasvěcen sportu, jakým je fotbal a ringo. Fotbal se hrál systémem každý s každým jako v lize. Vyhrály mrštné ještěrky!”

Max D.

